

Sygn. akt IX W 1620/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 09 września 2016 r.

Sąd Rejonowy w Olsztynie Wydział IX Karny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Wojciech Kottik

Protokolant: st. sekr. sąd. Jolanta Jarmołowicz

bez obecności oskarżyciela publ.

po rozpoznaniu w dniach 17 czerwca, 03 sierpnia i 02 września 2016 r. sprawy

G. K. (1)

syna J. i E. z domu (...)

ur. (...) w M.

obwinionego o to, że:

w dniu 07 lipca 2015 r., o godz. 15⁰⁵ w O. na skrzyżowaniu o ruchu okrężnym ul. (...) z ul. (...) (...) kierując samochodem m-ki R. o nr rej. (...) podczas zmiany pasa ruchu nie zachował szczególnej ostrożności i nie ustąpił pierwszeństwa kierującemu samochodem m-ki H. o nr rej. (...) w wyniku czego doprowadził do zderzenia, uszkodzenia pojazdu oraz zagrożenia bezpieczeństwa w ruchu drogowym

- tj. za wykroczenie z art. 86 § 1 kw w zw. z art. 22 ust. 1 i 4 ustawy Prawo o ruchu drogowym,

ORZEKA:

I. obwinionego **G. K. (1)** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu z art. 86 § 1 kw w zw. z art. 22 ust. 1 i 4 ustawy Prawo o ruchu drogowym i za to na podstawie art. **86 § 1 kw** skazuje go na **karę 300,- (trzysta) złotych grzywny;**

II. na podstawie art. 118 § 1 kpw i art. 3 ust. 1 w zw. z art. 21 pkt. 2 ustawy o opłatach w sprawach karnych **obciąża obwinionego zryczałtowanymi wydatkami postępowania w kwocie 100,- (sto) złotych, opłatą w kwocie 30,- (trzydzieści) złotych i kosztami wydania opinii przez biegłego w kwocie 703,34 (siedemset trzy i 34/100) złotych.**

UZASADNIENIE

Sąd ustalił, następujący stan faktyczny:

Obwiniony **G. K. (1)** mieszka w G., gdzie prowadzi (...) Osiąga z niej dochody około(...)złoty miesięcznie. Nie posiada nikogo na utrzymaniu.

W dniu 07 lipca 2015 r. ok. godz. 15:05 obwiniony G. K. (1) kierował pojazdem marki R. o nr rej. (...). Obwiniony jechał ul. (...) w kierunku ul. (...). Na skrzyżowaniu z ruchem okrężnym – (...) zajął lewy pas ruchu albowiem zgodnie z oznakowaniem tylko z tego pasa ruchu mógł jechać w stronę ul. (...). Natomiast pokrzywdzony K. D. (1) kierował

pojazdem marki H. o nr rej. (...) wraz z (...) A. D., która zajmowała miejsce pasażera z przodu pojazdu. Pokrzywdzony na wskazane wyżej rondo wjechał od ul. (...). Pokrzywdzony od razu zajął prawy pas ruchu albowiem zamierzał zjechać w ul. (...). Obwiniony znajdował się na lewym pasie ruchu. Obaj kierujący poruszali się z podobnymi prędkościami około 21 km/h. Pomiedzy wjazdem na rondo z ul. (...) a zjazdem w ul. (...) w okolicach (...) umieszczonej na poboczu ronda obwiniony zmieniając pas ruchu z lewego na prawy nie ustąpił pierwszeństwa pokrzywdzonemu jadącemu prawym pasem i doprowadził do zderzenia pojazdów. Kierujący po zderzeniu zatrzymali się i po krótkiej rozmowie zdecydowali iż zjadą na pobocze. Pokrzywdzony zjechał na pobliski przystanek autobusowy a obwiniony przez trawnik zjechał na pobliski chodnik.

W samochodzie marki H. o nr rej. (...) uszkodzenia związane z tym zdarzeniem zlokalizowane były na lewej przedniej stronie nadwozia – zarysowanie powłoki lakierniczej na przedniej części lewego przedniego błotnika oraz poszcicia przedniej części nadkola lewego przedniego koła oraz zarysowanie i miejscowo zdarta powłoka lakiernicza lewego przedniego naroża nakładki przedniego zderzaka. W pojeździe marki R. o nr rej. (...) płytko wgnieciona oraz zarysowana została powłoka lakiernicza przedniej części przedniego prawego błotnika wraz z naniesieniem substancji koloru (...), płytko wgniecione oraz zarysowane poszycie prawych przednich drzwi na wysokości listwy ochronnej wraz z nawarstwieniem substancji koloru (...), płytko wgnieciona listwa ochronna prawych przednich drzwi, nawarstwienia substancji koloru (...) na prawym progu pod przednią częścią przednich prawych drzwi.

(dowody: notatka urzędowa k. 2, szkic miejsca zdarzenia k. 3, protokół oględzin pojazdu H. k. 4, protokół oględzin R. k. 5, szkic miejsca zdarzenia sporządzony przez obwinionego k. 10, płyta CD-R z nagraniem z monitoringu k. 22, protokół oględzin nagrania z monitoringu k. 29, informacja z bazy (...) k. 36, zdjęcia pojazdu R. k. 63, opinia techniczna biegłego D. M. k. 64-79, opinia ustna D. M. k. 87v., zeznania A. Ś.-D. k. 58v., zeznania Ł. S. k. 87, zeznania K. D. k. 96-95v.)

Wobec powyższego G. K. (1) został obwiniony o popełnienie wykroczenia z art. 86 § 1 kw w zw. z art. 22 ust. 1 i ust. 4 ustawy Prawo o ruchu drogowym.

W toku przeprowadzonego postępowania obwiniony G. K. nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu wykroczenia i wyjaśnił, że pas ruchu z lewego na prawy zmieniał zaraz za zjazdem w ul. (...) gdy pokrzywdzony jeszcze nie wjechał na rondo. Zaznaczył, że manewr był prawidłowo zasygnalizowany kierunkowskazem. G. K. wyjaśnił, że do zdarzenia doszło za wjazdem na rondo z ul. (...), kilka metrów od wjazdu. Obwiniony przyznał, że nie hamował ponieważ był zaskoczony manewrem wykonanym przez pokrzywdzonego. Potwierdził, iż na rondzie brak było śladów zdarzenia.

(wyjaśnienia – k. 58 -58v)

Sąd zważył, co następuje:

Wyjaśnienia obwinionego nie zasługują na wiarę i należy uznać je jedynie za wyraz przyjętej przez niego linii obrony zmierzającej do uniknięcia odpowiedzialności za zarzucane mu wykroczenie i przeniesienia odpowiedzialności na pokrzywdzonego K. D.. Wyjaśnienia obwinionego pozostają w sprzeczności ze zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym, w tym z opinią biegłego z zakresu ruchu drogowego oraz zeznaniami pokrzywdzonego i świadków.

Sąd w pełni podzielił zeznania pokrzywdzonego K. D., który kierował pojazdem marki H.. Pokrzywdzony podkreślił, że gdy wjeżdżał na rondo prawy pas ruchu był pusty i nie poruszał się nim żaden pojazd. Zaznaczył, że do zdarzenia doszło po przejechaniu kilku metrów, na wysokości (...) K. D. wskazał, iż obwiniony uderzył w okolice lewego nadkola jego pojazdu. Po zdarzeniu zjechał w bezpieczne miejsce i zatrzymał się na zatoczce autobusowej. Pokrzywdzony podkreślił, że poruszał się z niewielką prędkością, około 20 km/h. Zaprzeczył aby miał wadę wzroku.

Okoliczności że do zderzenia pojazdów doszło już na rondzie potwierdzają także zeznania A. Ś. – D., która podróżowała z pokrzywdzonym. Świadek podkreśliła, że kolizja nastąpiła na wysokości (...), która stoi pomiędzy wjazdem na rondo z ul. (...) a zjazdem w ul. (...). Potwierdziła, że pokrzywdzony wjechał na prawy pas ruchu ronda i poruszał się z niewielką prędkością.

Sąd w pełni podzielił zeznania wskazanych świadków ponieważ są jasne i spójne oraz korespondują ze sobą i innymi dowodami zgromadzonymi w sprawie, w tym z treścią opinii biegłego.

Sąd uznał za wiarygodne także zeznania funkcjonariuszy Policji Ł. S. oraz K. W. którzy sporządzali dokumentację na miejscu zdarzenia. Obaj funkcjonariuszy wskazali, iż na miejscu brak było śladów wskazujących na dokładne miejsce gdzie mogło dojść do zderzenia samochodów, brak było śladów hamowania. Ł. S. podkreślił, że na miejscu zdarzenia nie proponowali żadnemu z kierujących mandatu z uwagi na wątpliwości co do miejsca zdarzenia.

W ocenie Sądu natomiast, nie sposób podzielić zeznań świadka M. G. ponieważ są nielogiczne i niespójne. Wątpliwości w ocenie Sądu budzi przede wszystkim fakt, iż świadek został wskazany przez obwinionego niemal rok po zdarzeniu. Wcześniej w toku czynności wyjaśniających nie wskazywał go jako świadka zdarzenia i nie domagał się przesłuchania go w takim charakterze. Trudno także uznać za wiarygodne jego twierdzenia, że świadek oczekując na możliwość włączenia się do ruchu i tym samym obserwując pojazd nadjeżdżający od strony ul. (...) był w stanie również uważnie obserwować co dzieje się przy następnym wjeździe na rondo, który dodatkowo jest za łukiem i widoczność na ten wjazd od strony ul. (...) jest ograniczona. Ponadto zeznania M. G. pozostają w oczywistej sprzeczności z treścią opinii biegłego.

Przebieg zdarzenia przedstawiony przez pokrzywdzonego oraz podróżującą z nim pasażerkę koresponduje z treścią opinii biegłego z zakresu wypadków i kolizji drogowych D. M. (2). Biegły po analizie zgromadzonego materiału dowodowego, zwłaszcza szczegółowemu badaniu uszkodzeń powstałych w pojazdach, wskazał iż bardziej prawdopodobną wersją zdarzenia jest wersja przedstawiona przez pokrzywdzonego. D. M. podkreślił, że rozmiar i charakter uszkodzeń w obu samochodach wskazuje, iż pomiędzy prawym bokiem nadwozia samochodu obwinionego i lewym bokiem nadwozia samochodu pokrzywdzonego w chwili bezpośredniego kontaktu istniał niewielki kąt. Zaś przy przebiegu zdarzenia wskazanym przez obwinionego kąt pod jakim samochody zderzyłyby się byłby znaczny. Ponadto w tej wersji uszkodzeniu ulec mógłby jedynie lewy przedni narożnik w samochodzie pokrzywdzonego, a zgodnie z protokołem oględzin i zdjęciami uszkodzeniu uległa także lewa część przedniego błotnika i nadkola. Taki charakter uszkodzeń mógł jedynie powstać w sytuacji opisanej przez pokrzywdzonego, gdy do zdarzenia doszło kiedy był już na rondzie. Odnośnie prędkości obu pojazdów biegły ustalił, iż obwiniony w chwili zdarzenia poruszał się z prędkością około 21,4 km/h zaś pokrzywdzony około 21 km/h, zatem były to niewielkie prędkości. Dodatkowo biegły po wykonaniu analizy czasowo-przestrzennej ustalił, iż w chwili wjazdu obwinionego na prawy pas ruchu, samochód pokrzywdzonego w całości znajdował się już na prawym pasie.

Sąd w pełni podzielił treść opinii biegłego, ponieważ jest jasna, pełna i rzetelna. Biegły wyczerpująco odpowiedział na pytanie postawione przez Sąd i swoje stanowisko należycie i wyczerpująco uzasadnił. Mimo, że jej wnioski nie są kategoryczne Sąd uznał, że pozwala ona na zweryfikowanie wersji stron w sposób przesądzający o sprawstwie.

Wobec powyższego Sąd uznał obwinionego G. K. (1) za winnego tego, że w dniu 07 lipca 2015 r. o godz. 15:05 w O. na skrzyżowaniu o ruchu okrężnym ul. (...) z ul. (...) (...) kierując samochodem m-ki R. o nr rej. (...) podczas zmiany pasa ruchu nie zachował szczególnej ostrożności i nie ustąpił pierwszeństwa kierującemu samochodem m-ki H. o nr rej. (...) w wyniku czego doprowadził do zderzenia, uszkodzenia pojazdu oraz zagrożenia bezpieczeństwa w ruchu drogowym. swoim zachowaniem obwiniony wyczerpał znamiona wykroczenia z art. 86 § 1 kw w zw. z art. 22 ust. 1 i 4 ustawy Prawo o ruchu drogowym.

Znamieniem warunkującym odpowiedzialność z art. 86 § 1 kw jest spowodowanie zagrożenia w ruchu drogowym poprzez niezachowanie szczególnej ostrożności. Zagrożenie w ruchu drogowym w danej sytuacji niewątpliwie powstało z uwagi na zderzenie pojazdów. Poza tym do zdarzenia doszło na skrzyżowaniu o bardzo dużym natężeniu ruchu, w związku z tym zagrożone były także inne samochody poruszające się w tym czasie po (...).

Zgodnie z art. 22 ust. 1 ustawy Prawo o ruchu drogowym kierujący pojazdem może zmienić pas ruchu tylko z zachowaniem szczególnej ostrożności. Szczególna ostrożność polega w tym wypadku na tym, że kierujący powinien

być na tyle uważny, aby zdążyć zaniechać zmiany pasa ruchu, gdyby jego kontynuowanie stwarzało zagrożenie dla ruchu drogowego lub inny uczestnik ruchu był zmuszony do podjęcia manewrów obronnych.

Przy zmianie pasa ruchu może dojść do zajeżdżenia drogi, które nastąpi wówczas, gdy pojazd wjedzie przed pojazd jadącym pasem ruchu na który chce wjechać w takiej odległości, że zmusi kierującego nim do gwałtownego hamowania, zjeżdżania na pobocze bądź dojdzie do zderzenia pojazdów. Obwiniony wykonał manewr zmiany pasa ruchu w bardzo bliskiej odległości od pojazdu pokrzywdzonego i pozbawił go możliwości wykonania jakichkolwiek manewrów obronnych i doszło do kolizji obu pojazdów. Dodatkowo zaznaczyć należy iż samo włączenie przez obwinionego kierunkowskazów było jedynie sygnalizowaniem zamiaru wykonania manewru i nie upoważniało go do jednoczesnego wykonania tego manewru.

Ponadto obwiniony zgodnie z treścią art. 22 ust. 4 ustawy Prawo o ruchu drogowym zobowiązany był ustąpić pierwszeństwa pojazdowi jadącemu po pasie ruchu, na który zamierzał wjechać oraz wjeżdżającemu na ten pas z prawej strony. Zatem obwiniony nie zachował szczególnej ostrożności przy zmianie pasa ruchu oraz nie ustąpił pierwszeństwa pojazdowi znajdującemu się na pasie ruchu na który chciał wjechać, ponadto pojazd ten wjechał na ten pas z prawej strony.

Przy wymiarze kary Sąd wziął pod uwagę wysoki stopień społecznej szkodliwości czynu. Doświadczenie życiowe pokazuje, że kierowcy dopuszczają się takich zachowań nagminnie, w ostatniej chwili zmieniając pasy ruchu i nie zwracają uwagi czy mogą to uczynić nie zajeżdżając drogi innym uczestnikom ruchu. Zachowanie to zasługuje na szczególne potępienie, bowiem jest ono niejednokrotnie przyczyną groźnych w skutkach wypadków drogowych. Zaznaczyć należy, iż obwiniony z ronda mógł zjechać bezpośrednio na lewy pas ruchu ul. (...) i zgodnie z obowiązującym oznakowaniem nie musiał na rondzie zmieniać pasa ruchu.

Wymierzona obwinionemu kara 300 złotych grzywny jest w ocenie Sądu odpowiednia do stopnia zawinienia obwinionego i społecznej szkodliwości przypisanego mu czynu. Obwiniony poruszał się z niewielką prędkością, w wyniku zdarzenia powstały niewielkie uszkodzenia pojazdów.

Z uwagi na fakt skazania Sąd na podstawie art. 118 § 1 i § 3 kpw i art. 3 ust. 1 w zw. z art. 21 pkt. 2 ustawy o opłatach w sprawach karnych obciążył obwinionego zryczałtowanymi wydatkami postępowania w kwocie 100 złotych i opłatą w kwocie 30 złotych, a także kosztami związanymi z wydaniem opinii przez biegłego w kwocie 703,34 złotych uznając, iż osiągnane przez niego dochody pozwalają mu na ich uiszczenie.